

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A budapesti nyomor*

Forrás:

Faklya

Bp
(Hely)

1919. 4. 22
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1919"

Személy

A budapesti nyomor

Paloták erdejében járunk, de ezekben a palotákban rengeteg nyomor van elraktározva. Ezekben a palotákban laknak a kapitalista uralom rab-szolgái. Hangos ez a város, lármásak az utcák. A nagyváros zaja, lármája sok-sok tizezer ember sóhajtásából fonódott össze. A kapitalista lelkiismeret megdöbbené ennek az orkánszerű ordításnak a hallatára, mely nap-nap után legjobban álmból kelti föl, és két esztendővel ezelőtt elhatározták a városháza, hogy hivatalt állítanak, melynek az lesz a tiszte, hogy enyhítse a nyomort, letörölje a könyvet. Népjóléti Központ ennek a hivatalnak a neve, melynek kétészteződés működéséről ma számol be a vörös könyvében az intézet igazgatója: Csergő Hugó. Szomorú olvasmány ez a vaskos jelentés. Tele számokkal, amelyekből ököbe szorul a kéz: tele van adatokkal, melyek könnyet sajtolnak a szemből. „Budapest a szegények nagyvárosa” — mondja Csergő — és a főváros szegényügyi gondozása, a társadalom ugynevezett jótékony-sága évtizedeken át csupán koldusalamiznában mutatkozott. Két- és négykoronás segélyekben merült ki a hatósági gondozás, ehhez idomult a társadalmi jótékony-ság és ezekhez a két és négy koronához is csak kálváriauton lehetett hozzájutni. Ebből a szegény nagyvárosból, a Koldus-Budapestről háboruba cipelni a kereső lakosság kétharmadrészét, azt jelentette, hogy a családfenntartó nélkül itthon-

maradt családok a legnagyobb nyomorúságba kerültek és 80.000 család, mely azelőtt tisztelen meg tudott élni a családfenntartó keresetéből, a tisztas kereset helyett szűkös hadiségélyre szorulván, szinte koldusbotra süllyedt.

Nyolcvanezer hadiségélyes család és huszezer szűkölködő család: kerek számban ennyien voltak, akik 1917-ben és 1918-ban a hatóság támogatására szorultak. Ezeket segélyezte, adminisztrálta a Népjóléti Központ és ehhez kerekben 21 millió koronányi tőke állott rendelkezésre. Nagyon érdekes, hogy a pénzügyelőző ügyforgalomban a segélyezett foglalkozási ágak szerint miképpen oszlottak meg. Ime:

bíró vagy felesége, ill. özvegye	1%
ügyvéd vagy felesége, ill. özvegye	3%
orvos vagy felesége, ill. özvegye	1%
mérnök vagy felesége, ill. özvegye	1%
tanár vagy felesége, ill. özvegye	4%
tanító vagy felesége, ill. özvegye	9%
közhivatalnok vagy felesége, ill. özvegye	10%
magánalkalmazott v. felesége, ill. özvegye	9%
kereskedő vagy felesége, ill. özvegye	7%
iparos vagy felesége, ill. özvegye	8%
szakmunkás vagy felesége, ill. özvegye	25%
napszámos vagy felesége, ill. özvegye	14%
egyéb vagy felesége, ill. özvegye	8%

Csergő dr. érdekes jelentéséből megtudjuk, hogy a fővárosi jótékony intézetek és intézmények vagyona körülbelül 70 millió koronára tehető, hogy nyolcvanötzer gyermeket ruháztak föl két

esztendő alatt és hogy nyolcvanöt millió korona évi kiadást jelent, ha az egész ország szegény-ügyét intézményesen rendezni és adminisztrálni fakarnak. Maga a jelentés szerzője mondja el, hogy a jószándék vagy igyekezet dacára sem tudták elérni azt az eredményt, amit szerettek volna. Ez többé-kevésbé érthető is. A kapitalista állambe-rendekezés alamizsnákkal szokta kisegíteni a nyomorgókat. Az alamizsna azonban nem orvos-ság a nyomor ellen. De hiszen a kapitalizmusnak nem is érdeke, hogy ne legyenek nyomorultak, ne legyenek páriák, mert hát mit csinálnának a gazdagok, ha szegények nem lennének a világon?! Kik használnának ki akkor, kik dolgoztatnának és kik dolgoznának helyettük. A szocialista állam-ban mindenkinek kell dolgoznia, de aztán minden a dolgozóké, minden jó, minden szép. És ha meg-valósul teljesen az az ideál, amit a kommunista államról kiterveltünk, akkor nem lesz többé sze-génység, nem többé tömeginség. Csecsemő halan-dóság gyermekzüllés, tudóvész nem pusztíthat többé szabadon, mert a proletár boldogulását fogja a tudomány, a technika és az igazi emberi erkölcs minden fegyverével biztosítani.